

תפ (באר שבע) 60465-08-23 - מדינת ישראל תביעות נגב נ' יאסר אבו חאמד - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 60465-08-23 - מדינת ישראל תביעות נגב נ' יאסר אבו חאמד - בעצמו/שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 60465-08-23
מדינת ישראל תביעות נגב
נגד

יאסר אבו חאמד - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[28.10.2025]

כבוד השופט יניב בן הרוש
ע"י ב"כ עוה"ד לבנת בנני
ע"י ב"כ עוה"ד עיסא אבו אלקיעאן
גזר דין
רקע

1. במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 ועבירה של הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב, לפי סעיף 84(ב) לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.
2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 6.10.21 סמוך לשעה 15:40 בעיר ערד, הסיע הנאשם ברכב מסוג פורד ל.ז. 7483365 (להלן: הרכב) את אחמד רגביה ת.ז. 401701388 ואת מחמד אבו עואד ת.ז. 405498957, תושבים זרים אשר שהו בישראל שלא כדין. נוסף על האמור, הסיע הנאשם 10 נוסעים נוספים, בעלי אישור כניסה כדין לישראל.
- בנסיבות האמורות, הסיע הנאשם ברכב 13 נוסעים בעוד שהרכב הינו בעל 12 מקומות ישיבה בלבד ובעוד שעל פי רישיון הנהיגה שבידו מותר לו להסיע עד 11 נוסעים ברכב.
3. במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית וסוכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר. תמצית תסקיר שירות המבחן

4. בתסקירו מיום 27.5.25 סקר שירות המבחן את חיי הנאשם, בן 55 נשוי ואב ל-10 ילדים. הנאשם אינו עובד מזה שלוש שנים בשל מצבו הרפואי כמפורט במסמך הרפואי שהגיש. מסר כי גדל במשפחה נורמטיבית ומנהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר עבר פלילי ובעל עבר תעבורתי. הנאשם הודה בביצוע המעשים אולם התקשה ליטול אחריות על מעשיו. הנאשם נטה לצמצם ולטשטש את חומרת מעשיו והשליך אחריות על גורמי אכיפת החוק, בטענה כי היה עליהם לעצור את השב"חם בכניסה לארץ. בכל הנוגע לעברו התעבורתי נטה הנאשם להמעיט מחומרת מעשיו וציין כי אין המדובר בעבירות חמורות. בהתייחס לעבירה הנוכחית טען כי בתקופה הרלוונטית לא הועסק באופן סדיר ולאור היכרות מוקדמת ובקשת סיוע מבעל הרכב הסכים לסייע לו בהסעת הנוסעים. לצד האמור, במעמד הפגישה עם שירות המבחן ציין הנאשם כי כיום מבין את המשמעות והסיכון הטבוע במעשיו, וביחס לעבירת התעבורה מסר כי טעה בהתנהלותו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וסירב להשתלב בטיפול תוך שציין כי יתקשה להגיע למפגשים הקבוצתיים בשל מצבו הרפואי. נוכח האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/2) ואת רישומו התעבורתי של הנאשם (ת/1). בטיעוניה תיארה את העבירה שבוצעה על ידי הנאשם וטענה לפגיעה בערכים המוגנים נוכח הפוטנציאל הביטחוני הטמון בעבירות אלו. וביתר שאת נוכח המצב הביטחוני החרג במדינת ישראל. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המלמדת לטענתה על מגמת החמרה בענישה ועתרה למתחם עונש הנע בין 3-9 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם הפנתה להודאתו בביצוע העבירות והיעדר עבר פלילי. מנגד, הפנתה לעברו התעבורתי המכביד המונה 64 הרשעות, להתרשמות שירות המבחן מגורמי סיכון לעבריינות, קושי בנטילת אחריות תוך השלכת האחריות על גורמי אכיפת החוק, וסירובו להשתלב בהליך טיפולי. בכל הנוגע לסוגיית השיהוי טענה כי המאשימה עמדה בזמני הטיפול בתיק בהתאם להנחיות אליהן היא כפופה. נוכח האמור, עתרה לקבוע את עונשו ברף התחתון של המתחם, מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנוסף עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, קנס והתחייבות וכן פסילה בפועל ופסילה על תנאי בשים לב לסוג העבירה. 6. ב"כ הנאשם הגיש טיעונים לעונש בכתב (נ/2) ומסמך רפואי של הנאשם (נ/1). בבחינת נסיבות ביצוע העבירה טען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה משמדובר באירוע נקודתי, ללא תכנון מוקדם, ללא תמורה כספית, מבלי שהוכח סיכון קונקרטי או גרימת נזק. ציין כי כתב האישום שותק בנוגע לכיוון הנסיעה ומשכה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ועתר למתחם ענישה שתחתיתו בענישה צופה פני עתיד. בתוך המתחם טען כי מדובר בנאשם בן 55, נשוי ואב ל-10 ילדים, נעדר עבר פלילי, שאינו עובד מטעמים רפואיים. טען כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. עוד טען לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה. בנוגע לעברו התעבורתי טען כי העבירות המיוחסות לו בשנים האחרונות הן עבירות ברירת קנס והיתר עבירות ישנות. טען לשיהוי ניכר בהגשת כתב האישום, בחלוף כשנתיים ממועד ביצוע העבירה ובשים לב לכך שאין המדובר בחקירה מורכבת. ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש מטעמי צדק נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה, גילו, מצבו הבריאותי, ניהול אורח חיים נורמטיבי והיעדר עבר פלילי, ולהסתפק בעונש הצופה פני עתיד.

7. הנאשם בדבריו ביקש את התחשבות בית המשפט בעונש שייגזר עליו נוכח מצבו הרפואי אשר לטענתו התדרדר בעת האחרונה. בנוגע לעברו התעבורתי טען כי מאז שהפסיק את עבודתו כנהג משאית, פחתו תדירות ביצוע העבירות. בקביעת מתחם העונש ההולם
8. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם
9. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם הינם פגיעה בשלום הציבור ובטחון, לצד פגיעה בתכלית חוק הכניסה לישראל, המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור, מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים. ראה בעניין זה דברי בית-המשפט העליון ברע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (נבו 05.05.2009):
- "בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו, שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר בפועל" מדיניות הענישה הנוהגת
10. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי היא העונש שקבע המחוקק לעבירות מסוג זה, בעת ביצוע המעשים - שנתיים מאסר.
11. ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1), 769 נקבע כי: "דבריו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות מאלה שבהן החזיקו לפעמים בעבר. [...] אם אין עומדות לעברייני נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות"
12. מאוחר יותר, ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (נבו 12.02.06) סייג בית המשפט קמעא את הקביעה הנחרצת בעניין ח'טיב לגבי חובת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, וקבע כי: "על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתבה עונש מאסר [...] כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה".

13. ניתן לסכם ולומר כי הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהה בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל (נבו) (24.03.11) "לאור תכליתן הביטחונית והתוצאות הרות האסון העלולות לנבוע מהן, יש להטיל על אדם שהורשע בביצוען - ככלל ובכפוף לבחינתו האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה - עונש מאסר בפועל, מבלי שתינתן האפשרות להמירו בעבודות שירות".
14. בעת האחרונה חל שינוי משמעותי במדיניות הענישה ביחס למלינים, מעסיקים ומסיעים שוהים בלתי חוקיים, לא רק בפסיקה אלא אף בחקיקה ראשית. ההחמרה האמורה נדונה על רקע מלחמת חרבות ברזל ושינתה באופן מהותי את מתחם הענישה בעבירות אלה.
15. בעניינו הנאשם ביצע את המעשים זמן רב עובר לתיקון החוק ועל כן, ברי כי הענישה תיקבע בהתאם לחוק שחל בעת ביצוע המעשים. עם זאת, השינוי החקיקתי מבטא את עמדת המחוקק ביחס לערכים המוגנים, חומרת העבירה ופוטנציאל הסיכון בעבירות אלה.
16. בכל הנוגע לענישה הנוהגת בעבירות דומות מצאתי לציין את פסקי הדין הבאים:
ברע"פ 5094/20 זנאדה נ' מדינת ישראל (נבו) (30.7.20) נדחה ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש שהורשע בעבירה של ניסיון להסעת תושב זר. הנאשם הגיע למחסום כשברכבו ישבו שני שוהים בלתי חוקיים ונתפס על ידי חייל המחסום שפתח את דלת הרכב הבחין בהם. מתחם העונש ההולם נקבע בין מספר בודד של חודשי מאסר ועד 7 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום שקל את עברו הפלילי של הנאשם מחד ואת מצבו הבריאותי שאינו מאפשר נשיאת המאסר בעבודות שירות מנגד, וגזר את עונשו ל - 60 יום מאסר בפועל.
- ברע"פ 1119/18 חסן נ' מדינת ישראל (נבו) (9.5.18) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על הרשעתו בעבירה של הסעת שב"ח לאחר שהסיע ברכבו 2 תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין, בתוך תחומי מדינת ישראל. בית משפט השלום נמנע מביטול הרשעתו של הנאשם וקבע את מתחם הענישה בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד מספר חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם נגזר ל-4 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 100 שעות, קנס כספי בסך של ₪ 1,500 ופסילה על תנאי.
- בעפ"ג (ב"ש) 26731-12-24 אלסייד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.2.25) נדון עניינו של המערער שהורשע בעבירה של הסעת שב"ח. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 1-5 חודשי מאסר בפועל וגזר את עונשו לחודש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שקבע כי מדובר בעבירה חמורה המצריכה מענה עונשי חמור ומרתיע.

- בת"פ 14258-11-21 מדינת ישראל נ' אל פאחורי (נבו 21.12.22) הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח לאחר שהסיע במכוניתו 2 שוהים בלתי חוקיים. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר לבין 6 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם נגזר לחודש מאסר בפועל בעבודות שירות.
- בת"פ 35499-08-20 מדינת ישראל נ' אבו סביח (נבו 3.1.22) הנאשם הורשע בעבירות של הסעת שב"ח והפרעה לשוטר בכך שהסיע את אשתו תושבת הרשות ברכבו לעבר המחסום ובהגעתם למחסום טען הנאשם בפני החיילת כי אשתו היא למעשה אחותו. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר ועד 5 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזר ל-10 ימי מאסר בפועל.
- בת"פ 61854-02-20 מדינת ישראל נ' ענאבוסי (נבו 14.9.21) הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח בכך שהסיע במכוניתו שני תושבי האזור ששהו בישראל שלא כדין במטרה להעסיקם. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם נגזר ל-45 ימי מאסר בפועל בעבודות שירות.
- בת"פ 13793-01-23 מדינת ישראל נ' קבהה (נבו 2.7.23) הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר והסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב. הנאשם הסיע 10 נוסעים ברכב שבו שבעה מקומות ישיבה, ובעוד שתשעה מהם שוהים בלתי חוקיים. מתחם הענישה נקבע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל וכן מתחם לפסילת רישיון נהיגה בין 4-16 חודשי פסילה בפועל. עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר ל-7 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.
17. כאן המקום לציין כי לאחר תיקון 113 הענישה הנוהגת אינה עוד חזות הכל כי אם רק שיקול אחד מבין שלל שיקולים אשר על בית המשפט לשקול. ולפיכך אין לזהות בין טווח הענישה המקובל לבין מתחם העונש הראוי: "אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג. היעדר החפיפה בין השניים עולה במפורש גם מדברי ההסבר להצעת החוק, שהפכה לימים לתיקון 113" (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (נבו 5.6.2013)).
- הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:
18. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהנאשם הוא המבצע העיקרי אשר הסיע שני שוהים בלתי חוקיים בתוך גבולות מדינת ישראל, מבלי שקדם למעשה תכנון מוקדם ואף לא הוכח כי ההסעה הייתה תמורת תשלום.

- בעניינו, לא נגרם נזק ממעשי הנאשם. עם זאת, יש ליתן משקל ממשי לפוטנציאל הנזק הטמון במעשי הנאשם, באם היה מדובר בשב"ח שהגיעו לישראל לא למטרת עבודה, אלא למטרת ביצוע עבירות פליליות או גרוע מכך ביצוע פיגוע. הדברים נכונים ביתר שאת מקום בו הנאשם לא הכיר את השב"ח אותם הסיע ובכך העלה את הסיכון לפגיעה בשלום הציבור. בעניין זה ראו רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (נבו 12.02.06).
- נתתי דעתי לכך שהנאשם הסיע ברכבו מספר נוסעים גדול מכפי המותר ברכב בו נהג ואף מספר נוסעים גדול מהמותר על פי רישיון הרכב שבידו ובכך העמיד בסיכון ממשי את יושבי הרכב.
19. נוכח האמור, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-נמוך.
20. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, ובענישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.
- חריגה ממתחם העונש ההולם
21. על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל (נבו 14.03.22). עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית וסירב להשתלב בטיפול ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. נוכח האמור לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.
- קביעת העונש ההולם
22. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
23. הנאשם בן 55 נשוי ואב לעשרה ילדים.
- הנאשם נעדר עבר פלילי, אם כי לחובתו עבר תעבורתי מכביד הכולל 64 הרשעות קודמות. עיון ברישומי התעבורתי של הנאשם מעלה כי רוב העבירות שביצע, מבלי להמעיט בחומרתן, הינן עבירות ברירת משפט. לצד האמור, בחלק מהעבירות נדון הנאשם לפסילת רישיון נהיגה בפועל למספר חודשים. נתתי דעתי לטענת הנאשם לפיה למעט עבירה אחת משנת 2023, רוב העבירות בוצעו עד לשנת 2020.

הנאשם הודה במיוחס לו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות מלאה על מעשיו ונטה להשליכה על גורמי אכיפת החוק, והלכה כי הודיה לחוד ולקחת אחריות לחוד (ע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.22)) עוד עלה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבחון את דפוסי המכשילים ונטה לצמצם ולטשטש את חומרת מעשיו. אף צוין כי הנאשם מחזיק בעמדות מקלות בכל הנוגע לחוקי התעבורה. לצד האמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הבין, לאחר שיחה עמם, את משמעות מעשיו והסיכון הכרוך בהם. כן התרשם מתפקודו המשפחתי. הנאשם אינו צעיר ומתמודד עם מצב רפואי אותו תמך במסמך רפואי (נ/1). על אף האמור, לא מצאתי כי יש במצבו כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק עד כדי הימנעות מהשתת מאסר בפועל. הסמכות הנתונה לבית המשפט לסטות ממתחם הענישה שלא מטעמי שיקום, אלא בשל "שיקולי צדק", הוכרה בפסיקה בעניין לופוליאנסקי. (ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (נבו 29.12.15)) עם זאת, זו הוחרגה למקרים חריגים שבחריגים, עד כי הודגש היטב בפסק הדין כי "פתח זה שאנו פותחים כאן לטובת חריגה ממתחם העונש ההולם - פתח צר הוא". את אותו פתח צר הגדיר בית המשפט אך לאחרונה: "כמלא נקב מחט סידקית". ראו ע"פ 8500/22 אביטבול נ' מדינת ישראל (נבו 19.6.23). עיינתי היטב במסמך הרפואי שהוצג בפניי ואף שמעתי בקשב רב את דברי הנאשם בפני ואת דברי בא כוחו, ועם כל ההבנה לעניין מצבו הרפואי, סבורני כי מצבו רחוק מלהיכנס בגדרי החריג. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות, גם אם במגבלות. נוכח האמור לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם, עם זאת, אתן לכך משקל בגדרי המתחם. בכל הנוגע לטענת השיהוי בהגשת כתב האישום. כתב האישום הוגש לאחר כשנתיים ממועד ביצוע העבירה. ועל אף שהמאשימה עמדה בזמנים בהתאם להנחיות אליהן היא כפופה ובהתאם לחלוקת הזמנים בין היחידה החוקרת לבין המאשימה, סבורני כי נוכח היקפו המצומצם של התיק כתב האישום הוגש בשיהוי מסוים וינתן לכך משקל בגזירת הדין. לאחר בחינת כלל השיקולים, ואם באופן רגיל הייתי קובע את העונש ברף התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, הרי שבשים לב למצבו הרפואי, לשיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה מבלי שנפתחו כנגדו תיקים נוספים, אקבע את העונש בתחתית המתחם.

24. בכל הנוגע לעתירת המאשימה לקנס נתתי דעתי לכך שמדובר בהסעה מזדמנת, של שני שוהים בלתי חוקיים וללא שהוכחה תמורה בעד הנסיעה. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם אינו עובד נוכח מצבו הרפואי ומפרנס משפחה.

25. בכל הנוגע לעתירת המאשימה לפסילת רישיון בפועל. הנאשם הסיע שני שוהים בלתי חוקיים ולא זו בלבד, אלא שהסיע ברכב בו נהג מספר נוסעים גדול מהמותר ברישיון הרכב ואף גדול ממספר הנוסעים המותר ברישיון הנהיגה שבידו. זאת ועוד, לחובת הנאשם עבר תעבורתי מכביד, גם אם ישן בחלקו, הכולל עבירות בגין נדון לפסילה בפועל. נוכח האמור, סבורני כי לא ניתן להימנע במקרה דנן מהשתת פסילת רישיון נהיגה בפועל.

26. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות במט"ב באר שבע, בכתובת שפרינצק 11 באר שבע, החל מיום 26.11.25, או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות.

ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים מהיום.

ד. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. קנס בסך 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.26 ובכל ראשון בחודש שלאחריו.

ו. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים, וזאת שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ו, 28 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.